

вѣкъ, сж намѣрени въ всички изследвани западноевропейски пещери, служили за жилище на първобитния човѣкъ.

Всѣки, който познава що годе живота на тоя човѣкъ, би задалъ въпроса: какъ е било възможно нашиятъ далеченъ прадѣдъ да убива съ своитѣ кремени копия и стрели такива грамадни и дебе-локожи животни, каквито сж били мамутътъ и носорогътъ.

Не трѣбва, обаче, да се забравя, че първобитниятъ човѣкъ е прибѣгвалъ въ време на ловъ и до хитрости. Примѣръ: поройнитѣ води сж изровили яма. Ако е имало нужда, нашиятъ прадѣдъ е подграждалъ тукъ-таме ямата съ камъни, за да се образуватъ стрѣмни стени на ямата. Той я покрива съ дървета, върху които натрупва млади клонки и сочна трева; изгладнѣлото животно бърза да задоволи глада си, безъ да подозира опасността, която го очаква. Въ момента, когато то охотно поглѣща младитѣ клонки и трева, попада въ ямата, и напразни сж усилията му да излѣзе отъ нея.

Ловцитѣ съ радостъ виждатъ, че въ ямата е попадналъ мамутъ, който отчаено маха грамадния си хоботъ.

Градъ отъ камъни почватъ да се сипятъ върху главата на гиганта и следъ отчаянитѣ усилия да се спаси, той е вече трупъ. Такава една сцена ни представя обр. 3.

